

# De herdertjes lagen bij nachte...

arr.: Tom Overtoom



1. De her-dert-jes la-gen bij nach-te, Zij la-gen bij nacht in het veld.  
2. Toen zij er te Beth-le-hem kwa-men, Daar scho-ten drie stra-len door-een.  
3. Ma-ri-a die bloos-de van weel-de, Van oot-moed en lief-lij-ke vreugd.



Zij hiel-den vol trou-we de wach-te, Zij had-den hun schaa-pjes ge-teld.  
Een straal van om-hoog zij ver-na-men, Een straal uit het krib-je be-nêen.  
De goe-de Sint Jo-zef hij streel-de, Het Kind-je der men-sen ge-neugt.



Daar hoor-den zij 'd en-ge-len zin-gen, Hun lie-de-ren vloeiend en klaar.  
Daar vlamd'er een straal uit hun o-gen, En viel op het Kin-de-ke teer.  
De her-ders be-va-len te wei-den, Hun schaa-pkens aan d'en-ge-lenschaar.



De her-ders naar Beth-le-hem gin-gen, 't Liep te-gen het nieu-we jaar.  
Zij ston-den tot schrei-ens be-wo-gen, En kniel-den bij Je-sus neer.  
Wij kun-nen van 't krib-je niet schei-den, Wij wach-ten het nieu-we jaar.